

Βασίλης Σωτηρόπουλος, «Υπεύθυνος Προστασίας Δεδομένων, Εργαλειοθήκη για τον νέο θεσμό σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα», 2017, σ. 210, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα - Θεσσαλονίκη.

Φέτος συμπληρώνονται είκοσι (20) χρόνια από την εφαρμογή ενός ολοκληρωμένου κανονιστικού και θεσμικού πλαισίου προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα: του Ν. 2472/1997 και της Αρχής προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, επιστημονικό αντικείμενο στο οποίο ο συγγραφέας θεωρείται, επιστημονική αυθεντία. Τα έργα του στον τομέα αυτό (Περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα - Ερμηνεία Ν.3448/2006, Προσωπικά δεδομένα - Ερμηνεία Ν. 2472/1997, συν-συγγραφή με τον κ. Παν. Αρμαμέντο, Η Συνταγματική προστασία των προσωπικών δεδομένων και Προσωπικά δεδομένα - Ερμηνεία κατ' άρθρο, συν-συγγραφή επίσης με τον κ. Παν. Αρμαμέντο), αποτέλεσαν και εξακολουθούν να αποτελούν πολύτιμο εργαλείο σε ακαδημαϊκό, επαγγελματικό και δικαιοδοτικό επίπεδο. Επίσης, ο συγγραφέας, πέραν της αμιγώς επαγγελματικής του σταδιοδρομίας, γνωρίζει άριστα τον τρόπο λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης και μάλιστα «εκ των έσω», δεδομένου ότι υπηρετεί ή για την ακρίβεια έχει εκλεγεί στη θέση του Περιφερειακού Συμπαραστάτη του Πολίτη και της Επιχείρησης της Περιφέρειας Αττικής (ενώ αξίζει να σημειωθεί ότι εκλέχθηκε και χρημάτισε πρώτος Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης στο Δήμο Αθηναίων).

Το παρόν έργο πραγματεύεται ένα άκρως επίκαιρο ζήτημα: Την εναρμόνιση/προσαρμογή ενός μεγάλου μέρους των εγχώριων συναλλαγών, στο νέο θεσμικό πλαίσιο προστασίας προσωπικών δεδομένων της Ε.Ε. Ειδικότερα, ο Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 και η Οδηγία (ΕΕ) 2016/680, εισάγουν ένα νέο θεσμό, τόσο στο δημόσιο όσο και σε σημαντικό μέρος του ιδιωτικού τομέα: τον Υπεύθυνο Προστασίας Δεδομένων (ΥΠΔ)¹. Μάλιστα, από το Μάιο του 2018 οι νέες διατάξεις τίθενται σε εφαρμογή και όλες οι πλευρές πρέπει να έχουν προετοιμαστεί για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους και την άσκηση των καθηκόντων τους.

Το έργο συγκεντρώνει και ταξινομεί θεματικά το σύνολο των κρίσιμων νομικών διατάξεων που πρέπει να έχει υπόψη του κάθε δημόσιος και ιδιωτικός φορέας στον οποίο επιβάλλεται να ορίσει ΥΠΔ. Ο συγγραφέας δεν διστάζει να σταθεί κριτικά τόσο απέναντι στον Έλληνα Νομοθέτη σχετικά με την επιδεικτική άρνηση εφαρμογής των κανόνων προστασίας δεδομένων το χώρο επιβολής του Νόμου (αστυνομικές, δικαστικές εισαγγελικές υπηρεσίες) όσο και στην αδράνεια του κρατικού μηχανισμού που αρνείται ή αγνοεί να εφαρμόσει τους κανόνες για την πρόσβαση στα δημόσια έγγραφα. Ειδικά στους ως άνω τομείς, ο νέος αυτός υποχρεωτικός θεσμός του ΥΠΔ αναμένεται όχι μόνο να καλύψει «σοβαρά κενά δικαίου», όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά αλλά αναμένεται να επηρεάσει καταλυτικά τη γενικότερη δομή και λειτουργία τους.

Η χρηστικότητα του βιβλίου ενδυναμώνεται από το γεγονός ότι εμπεριέχεται – όπως χαρακτηριστικά τονίζεται και στον τίτλο – μία «εργαλειοθήκη», δηλαδή μία συλλογή καλών και βέλτιστων πρακτικών που ήδη εφαρμόζονται εδώ και χρόνια στην Ε.Ε. και έχουν καταγραφεί σε σχετικά πονήματα συστάσεων, κατευθυντήριων γραμμών, εγγράφων χάραξης πολιτικής, εταιρικής ευθύνης, κ.α. Οι πρακτικές αυτές συνδέονται

¹ Σημειώνεται ότι στη χώρα μας, υποχρεωτικός μέχρι σήμερα είναι ο Υπεύθυνος Προστασίας Απορρήτου (Ν.3674/2008) καθώς και ο Υπεύθυνος Ασφάλειας Δεδομένων (Ν.3917/2011), ιδιότητες συγγενείς με τον θεσμό του (ΥΠΔ).

με την επιλογή (πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, αξιολόγηση υποψηφιοτήτων, ορισμός), τα καθήκοντα (ενημέρωση ανθρώπινου δυναμικού, κανονισμός λειτουργίας, καταγραφή επεξεργασίας, συμμετοχή σε συσκέψεις στελεχών) και την ευθύνη του ΥΠΔ. Επιπλέον, στο παράρτημα του έργου παρατίθενται πρακτικά υποδείγματα ως προς την διαδικασία επιλογής του ΥΠΔ και την ενημέρωση των ενδιαφερομένων/εργαζομένων για την λειτουργία και τις αρμοδιότητές του.

Το εκδοτικό αυτό εγχείρημα αποτελεί ένα πολύτιμο και πρακτικό εργαλείο σε δικηγόρους, διοικητικούς δικαστές, αιρετούς 1^{ου} και 2^{ου} βαθμού, Διοικητές Ν.Π.Δ.Δ. καθώς και θεωρητικούς του δημοσίου δικαίου δίδοντας παράλληλα στον αναγνώστη την αφορμή για περαιτέρω βάσανο και προβληματισμό.

Γεώργιος Τσαούσης, Διδάκτωρ Δημοσίου Δικαίου (Université de Bourgogne), Μέλος Σ.Ε.Π. Πανεπιστημίου Λευκωσίας, Δικηγόρος